

Sledujete pořad
Mezi Mistryni a žáky
„Pravda v pozadí
činů Mistra“
Přednáška
Nejvyšší Mistryně Ching Hai
Mezinárodní setkání
3. ledna 2009
Toto je příběh
o synovi Rumiho.
Syn Rumiho
se zeptal svého otce...
znáte Rumiho, slavného
perského spisovatele?
Jeho syn mu položil
velmi, velmi, velmi
důležitou otázku.
Když jsem to četla, napadlo
mě, že se o to s vámi
musím rychle podělit.
Je velmi těžké
najít dobré příběhy.
Protože možná je některý
příběh pochopitelný
v perštině nebo v čínštině,
ale když ho přeložíte
do Angličtiny,
není tak legrační nebo
tak nevyzní nebo
nemá velkého významu.
Zřejmě se může zdát pro
mysl ze západu zvláštní.
Syn Rumiho se ho zeptal:
„Jak a proč
se musí derviš skrývat?
Dělá to
zvláštním přestrojením?
Nebo je něco uvnitř něho,
co skrývá?
Proč by se měl chtít
derviš skrývat?
Derviš v dávných dobách,
ne podle označení, jako když
si někdo oblékne roucho
a stane se dervíšem,
to je jiné.
On měl na mysli skutečného
osvíceného Mistra dávných
dob, pravého dervíše.
Jako pravého buddhistu,

pravého bódhisattvu,
a nejen podle označení.
Proč by se měl chtít derviš
nebo osvícená bytost
skrývat?
Protože Mistr byl
vždy v nebezpečí.
V nebezpečí,
nejspíš v dávných dobách
ještě více.
Příliš citlivý
pro materiální svět.
Příliš citlivý
pro materiální svět.
Tiše žehná světu.
Nová myšlenka. Dobrá.
Můžeme žehnat světu
hlučně? Ne.
Ochrana.
Jeho vlastní ochrana?
Je snazší pracovat,
když o tom nikdo neví.
Ano.
Testovat žáky.
Testovat žáky?
Aby dostal jen dobré žáky,
kteří ho skutečně chtějí najít.
Dobře, ano.
Není to špatné, pokračujte,
pokračujte.
Možná je
jen příliš skromný, asi
si opravdu neuvědomuje,
že je učitel, dokud ho někdo
nevyhledá, kvůli pomoci.
Dobrá.
Když mluví o Pravdě,
moc lidí tomu nevěří.
Když mluvíte o Pravdě,
moc lidí tomu nevěří?
Pak se nemusí schovávat.
Když mu nikdo nevěří, pak to
může vytrubovat na trubku.
Ale když Ježíš říkal Pravdu,
lidé Ho dostali do potíží.
Ano, jedna z těch věcí.
Je to více či méně
něco jako ochrana.
Možná, aby zkoušel žáky,
možná, aby se ochránil,

možná je příliš skromný
a nechce se předvádět.
Možná říká pravdu
a nikdo mu nerozumí.
Teď se podívejme,
co je tady dále.
Mistr řekl,
tím Mistrem se rozumí Rumi,
Rumi odpovídá svému
synovi: „Může to být
dosaženo různými způsoby.
Někdo může napsat
milostnou báseň,
a lidé si mohou myslet,
že jde o obyčejnou lásku.“
Znamená to, že skutečný
derviš může napsat
nějakou milostnou báseň,
a lidé si stejně budou myslet,
že jde o obyčejnou lásku.
„Derviš může skrývat také
své pravé postavení tak,
že přejímá pojmenování.“
Způsob, Cesta v Pravdě
nebo v jeho postavení
ve vesmíru,
na Cestě, v Tau.
Co to znamená,
„postavení“?
Policejní úředník nebo něco?
To, že je Mistrem.
Jeho duchovní úroveň.
Je to tak snadné.
Policejní úředník.
Kdo řekl „ano“?
Kdo je ten odvážný?
Ano.
Vy?
Ano.
Protože jsem si myslela,
že se schovává tak,
že si vezme nějakou profesi.
Ano. Postavení
v duchovním světě,
Cesta znamená
duchovní svět,
duchovní úroveň.
On skrývá své postavení
na Cestě – ta „Cesta“
se píše s velkým písmenem,

znamená to, že je skryt,
ukrývá své vlastní
duchovní dosažení.
Přejímáním pojmenování.
Co znamená,
„pojmenování“?
Profesi.
Například profesi
jakou má v té době.
To je pravda, to je pravda.
Jsou spisovatelé, obchodníci,
podnikatelé.
Jsou nějakí obchodníci,
to muselo být nejznámější.
A stejně ostatní následují
různé vnější aktivity.
To je správně.
Mohl tedy být
policejním úředníkem.
Vzpomínáte,
že Ráma byl králem?
Kdo dál byl něčím jiným?
Jeden byl švec.
Kdo to byl?
Kabír.
Kabír byl švec?
Ne, ten byl tkadlec.
Tkadlec.
Křišna.
Křišna?
Ten byl pasákem krav.
Byl to kovboj!
Texas musí být pyšný!
Kdo další byl
ve slavném postavení?
Tesař.
Kdo byl tesař?
Ježíš.
Ježíš byl tesař.
Všichni tesaři musejí
být pyšní.
Buddha.
Buddha. Co dělal?
Byl to princ.
Byl princem,
ale nezvolil si to.
Nicméně, vzdal se
svého postavení.
Marpa byl farmář,
tibetský Mistr.

Marpa byl Mistrem
Milarepy. Byl farmář.
Mistr Sawan Singh
byl inženýr.
Sawan Singh byl inženýr.
Stavěl silnice,
mosty a to všechno.
Rumi tedy dál mluvil
se svým synem, protože
jeho syn se ho ptal: „Proč
se derviš skrývá?
Proč se chce skrývat?“
Mistr řekl,
že se to dělá kvůli ochraně
proti povrchním lidem.
„Povrchní“ je někdo,
kdo se moc nezajímá
nebo netíhne
k duchovní praxi,
stejně ji moc nerozumí
a nezajímá se o ni.
„Někteří se dokonce chovají
způsobem, který společnost
neschvaluje.“
Například nějaký Mistr,
velmi osvícený,
se ale může chovat ne moc
správně, ne jak
by lidé očekávali.
Proto
si společnost může myslet,
že není nikým důležitým.
Prorok proto řekl:
„Bůh schovává lidi
nejvyšších znalostí.“
Možná si to ten člověk
zvolil sám
nebo v tomto případě
Mistr odpověděl:
„Bůh schovává lidi
nejvyšších znalostí.“
Možná Bůh zařídil,
aby udělal to a tamto
nebo Bůh vytvořil
takovou situaci, aby člověk
nejvyšších znalostí,
to znamená nejvíce
osvícený člověk,
udělal to a tamto,
jen aby zmátl dav,

ty povrchní.
„Nějaký úskok mohou použít
následovníci Cesty,
aby získali klid,
aby jim mohlo
být bráněno.“
Jen používali
nějakou strategii
nebo nějakých prostředků,
aby se skryli,
aby měli klid
na praktikování nebo
k dosažení svého záměru.
Jinak, kdyby skutečně
vypadali jako nějaký Mistr,
vypadali tak, jak si
lidé, dav,
dokonce ti povrchní lidé
představují,
jak měl Mistr vypadat,
jak se mají chovat,
jako v knize, jak si je
představuje většina lidí,
pak by k nim možná
různí lidé přicházeli
a příliš je obtěžovali,
že by neměli žádný čas
sloužit skutečnému záměru
nebo se postarat
o skutečné následovníky.
To je to, co to znamená.
Proto používají
nějaká hesla nebo způsoby
nebo nějaké strategie,
aby nevypadali
jako příliš morální,
dobré nebo znalé osoby.
Nevypadá to vždy jako něco,
co byste vůbec očekávali
od pokorného nebo slušného,
vážného, velmi moudrého
Mistra.
Mistr pak přednesl synovi
nějaké verše.
„Vševědoucí, když
se skrývají, nalézají.“
Skrývají se, ale nalézají.
Co nalézají?
Znalost Boha.
Když se skrývají,

také nalézají.
„Jeví se obyčejným lidem
jiní než jsou,
mají vnitřní světlo,
činí zázraky.
Ve skutečnosti je nikdo
nezná.“
Je naprosto jasné,
co tady Mistr říká.
Skrývají se,
aby našli znalost uvnitř.
„Zdají se jiní, než jsou.“
Co jsou uvnitř
a jak se jeví navenek
je velmi odlišné,
takže to nemůžeme
obyčejným lidem ani říct.
Vy ale možná
nejste obyčejní.
Kdybyste viděli člověka,
že se takto ukrývá,
jistě byste ho vyhrabali.
Můžete to říct?
Ne. (Pokaždé ne.)
Ano, vždy ne.
Je to obtížné.
„Sídí ve vnitřním světle“,
to znamená,
že tito lidé, i když se
ukrývají před
zraky veřejnosti,
sídí uvnitř světla.
To je naprosto jasné.
„Zázraky se dějí,
i když je skutečně
nikdo nezná.“
Někteří lidé si myslí,
že vědí, co to je,
ale ve skutečnosti,
je nikdo nezná.
Nikdo je skutečně nezná,
to je to,
co řekl Mistr, ne já.
Řekl: „Přesto je
opravdu nikdo nezná.“
To znamená, že je hodně
lidí nezná.
Možná se na ně
přijdou podívat,
možná jim vzdají hold,

možná jim dají květiny
a úctu, ale skutečně
tu osobu neznají.
Znají? (Ne.)
Vy ano? Řekněme,
že byste tu osobu našli
a cítíte, že on je tím
člověkem na Cestě,
budete ho opravdu znát?
(Ne.) Proč ne?
Záleží na jedinci
a na vaší vnitřní
upřímnosti položit
určité otázky
a získat na ně jakoukoli
odpověď.
Pak tu osobu poznáte.
Ano, a jak reaguje na vás.
Dobrá.
Pro mne by to nebyla
jen slova,
jednoducho jen spojení.
Pro mne je to, myslím,
silnější než jen slova.
Každý může říct slovo,
ale cítíte to uvnitř.
To je to, co se počítá.
Myslíte intuitivní pocit.
Ano. (Dobrá.)
Možná se vám
nechtějí odhalit,
a jen když cítí, že jste
připraven, pak se vyjeví.
Tady ale Mistr říká,
„skutečně nepoznaní nikým“.
To je ta věc,
že nikdo nezná tu osobu.
Mistr má tedy na mysli,
že nemůžete tu osobu
na 100 % znát.
Můžete se domnívat,
intuitivně vycítovat:
„Och, to je osvícený člověk.“
Ale poznat ho do hloubky
není možné.